

Het Boek Daniël - Nummer honderdvierentwintig

Onthulling van Daniël 11:40 – Een profetisch onderzoek van historische parallellen en toekomstige gebeurtenissen

Jeff Pippenger
2024-03-08

Wij nemen de tijd om de structuur van Daniël hoofdstuk elf uiteen te zetten, terwijl wij vers veertig behandelen. Vers veertig is de parallel van vers veertien van Daniël hoofdstuk acht, in de profetische zin dat het licht, dat Christus als de Leeuw uit de stam van Juda in 1798 ontzegelde, gebaseerd was op Daniël hoofdstuk acht, vers veertien; zo was ook het licht dat Hij in 1989 ontzegelde, gebaseerd op vers veertig.

Zoals wij hebben opgemerkt, maar in een vorig artikel niet daadwerkelijk hebben behandeld, stelt vers veertig, wanneer men de laat-regenmethodologie van „regel op regel” toepast, twee onderscheiden lijnen voor, want het omvat de tijd van het einde zowel voor de beweging van de eerste engel als voor de beweging van de derde engel.

Wanneer wij de tijd van het einde in vers veertig in 1798, en zijn tijd van het einde in 1989, samenbrengen, ontdekken wij dat Daniël hoofdstuk acht, vers veertien, overeenkomt met Daniël hoofdstuk elf, vers veertig, want beide vertegenwoordigen zij de kennis die wordt ontzegeld in de profetische geschiedenis van de drie engelen van Openbaring veertien. Zij zijn ook met elkaar verbonden door het feit dat vers veertien het „mareh”-gezicht is van Christus’ plotselinge „verschijning” in de tempel, en vers veertig het „chazon”-gezicht van de tweeduizend vijfhonderdtwintig jaren van profetische geschiedenis. Het ene is een tijdstip, het andere is een tijdsperiode.

Het ene vertegenwoordigt het herstel en de reiniging van de tempel, het andere de verwoesting en vertreding van de tempel. Het ene vertegenwoordigt de tweeduizend driehonderd jaar, en het andere de tweeduizend vijfhonderd en twintig jaar. Het ene wordt voorgesteld door de rivier de Ulai, het andere door de rivier de Hiddekel. Het ene vertegenwoordigt de mensheid, het andere vertegenwoordigt de godheid. Juist begrepen is vers veertig in samenhang met vers veertien verbazingwekkend diepzinnig. 1798 vertegenwoordigt het werk van de godheid, en 1989 vertegenwoordigt de opstand van de mensheid.

In het vorige artikel hebben wij vastgesteld dat de beschrijving van het overwinnen van drie hindernissen door de koning van het noorden in opeenvolgende vorm wordt weergegeven, maar dat de werkelijke toepassing van de afgebeelde gebeurtenissen zorgvuldig moet worden toegepast, want de verzen tweeënveertig tot en met viereënveertig zijn in werkelijkheid afgestemd op vers eenenveertig, dat de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten is. Daar wordt de drievoudige verbintenis tot stand gebracht, en daar begint de boodschap van de luide roep van het „oosten” en het „noorden”.

In Daniël elf hebben adventistische studenten door de jaren heen onderkend dat Daniël in zijn beschrijvingen van Rome een specifieke techniek toepast. Uriah Smith merkt dit op in het boek Daniël en Openbaring. Daniël geeft eerst aan hoe Rome de heerschappij over de wereld verkrijgt, en vervolgens keert hij in de daaropvolgende verzen terug naar het begin van die geschiedenis, waarbij hij de politieke verovering aanduidt en laat zien hoe Rome gedurende diezelfde geschiedenis met Gods volk omgaat. Ten slotte geeft hij aan hoe Rome aan zijn einde komt. Het beginsel dat Daniël toepast, wordt genoemd: „herhalen en uitbreiden.”

Deze drietrapsstechniek wordt geïdentificeerd in de verzen veertig tot en met vijfenveertig. De verzen veertig tot en met drieënveertig identificeren het drietrapsproces waardoor het moderne Rome de planeet aarde in bezit neemt; vervolgens gaat Daniël in vers viereënveertig terug naar vers eenenveertig, wanneer de „tijdingen” dan worden verkondigd door de banier van de honderdvierenvijftigduizend, en wanneer het pausdom dan met grote grimmigheid uittrekt om velen te verdelgen en volkomen weg te doen. Daarna komt in vers vijfenveertig, en in hoofdstuk twaalf, vers één, het pausdom aan zijn einde, zonder dat er iemand is om het te helpen, tussen de zeeën en de heerlijke heilige berg, wanneer de menselijke genadetijd ten einde loopt.

In vers dertig van Daniël elf treffen wij het begin aan van een geschiedenis die Zuster White woord voor woord aanhaalt tot en met vers zesendertig, en vervolgens schrijft: „taferelen gelijk aan die welke in deze verzen worden beschreven, zullen plaatsvinden.” Vers dertig en eenendertig duiden respectievelijk de historische overgang aan van heidens Rome naar pauselijk Rome als het vierde en vijfde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Vers eenendertig beschrijft de geschiedenis die weergeeft hoe pauselijk Rome in het jaar 538 op de troon der aarde werd geplaatst.

In vers eenendertig wordt als eerste aangewezen het moment waarop Clovis, koning der Franken (het huidige Frankrijk), in het jaar 496 opstond ten gunste van het pausdom. Clovis bekeerde zich vervolgens van het openlijke heidendom tot het verborgen heidendom van het katholicisme (de godsdienst van zijn vrouw Clotilda). Vervolgens wijdde hij zijn troon aan het verheffen van het pausdom tot de troon der aarde. Clovis werd in het vers voorgesteld door de „armen”, want hij wijdde zijn arm van militaire macht en zijn arm van geldelijke macht aan het werk dat hij toen op zich nam.

Clovis’ aanvankelijke werk vertegenwoordigde het werk van alle koningen van het voorheen heidense Europa die ertoe bestemd waren, naarmate de geschiedenis zich ontvouwde, allerlei steun te verlenen aan de hoer van Rome. Clovis, en daarna Frankrijk, werd door de Katholieke Kerk bekleed met de titel van eerstgeborene van de Katholieke Kerk, en ook van oudste dochter van de Katholieke Kerk. Hij was het symbool van de eerste van vele koningen die hoerij zouden bedrijven met de hoer van Tyrus.

In deze profetische zin was Clovis voorgesteld door Achab, die eveneens hoerij had bedreven met Izebel (symbool van de Katholieke Kerk in het boek Openbaring), en die eveneens de voornaamste koning van tien stammen was, zoals Clovis het voornaamste symbool werd van de tien horens (zie Daniël hoofdstuk zeven) van het heidense Rome. Die koningen van Europa zouden uiteindelijk de hoer van Babylon op de troon der aarde vestigen. In deze zin vertegenwoordigen

zowel Achab als Clovis de Verenigde Staten, die in de laatste dagen hoererij bedrijven met het pausdom.

Ronald Reagan begon de hoererij, en het zal de laatste president zijn die de andere negen koningen van de Verenigde Naties ertoe dwingt eveneens dezelfde daad te bedrijven. Reagan was president ten tijde van het einde in 1989, en hij moet daarom profetisch de laatste president in de geschiedenis vertegenwoordigen, waarin de andere negen koningen dezelfde daad volbrengen, want Jezus beeldt altijd het einde van een zaak uit door middel van het begin van een zaak. Reagan was een welgestelde, bekende mediapersoonlijkheid, hooglijk erkend om zijn eigen kenmerkende manier van spreken, die aanvankelijk tot de Democratische Partij behoorde en die uiteindelijk overstapte naar de Republikeinse Partij.

In vers eenendertig zouden de armen die voor het pausdom stonden, het heiligdom der sterkte verontreinigen. Profetisch was het heiligdom der sterkte voor zowel het heidense Rome als het pauselijke Rome de stad Rome. Dit is gebaseerd op het feit dat beide Romes gedurende een bepaalde tijd vanuit de stad Rome regeerden, en wanneer zij vanuit de stad Rome regeerden, waren zij in wezen onoverwinnelijk.

Heidens Rome begon zijn heerschappij van driehonderdzesentwintig jaar bij de Slag bij Actium, in het jaar 31 v.Chr. Daniël hoofdstuk elf, vers vierentwintig, geeft aan dat zij vanuit hun vesting, die de stad Rome was, hun plannen zouden beramen, gedurende een „tijd”. Een profetische „tijd” is driehonderdzesentwintig jaar, en driehonderdzesentwintig jaar na de Slag bij Actium, waar Antonius en Cleopatra werden verslagen, vertrok Constantijn uit de stad Rome naar de stad Constantinopel en was de periode van de onoverwinnelijkheid van het heidense Rome voorbij.

Toen het derde geografische obstakel voor het pauselijke Rome (de Goten) in het jaar 538 uit de stad Rome werd verdreven, begon de twaalfhonderdzesentwintigjarige heerschappij van oppergezag van het pauselijke Rome en duurde voort tot 1798, toen de paus uit de stad Rome werd verwijderd, waardoor aldus de profetische dodelijke wond aan het pauselijke beest werd toegebracht, en in het daaropvolgende jaar, 1799, stierf die paus (de vrouw die op het beest had gereden) in gevangenschap.

De armen (Clovis), die het pausdom voorstelden, zouden het heiligdom der sterkte ontwijden, en Constantijn begon dat werk door de stad filosofisch te identificeren als een mindere stad dan Constantinopel; en vanaf dat moment was de oorlogvoering van die geschiedenis, die werd gevoerd door de vijanden van Rome, steeds gericht op de aanval op de Stad Rome, en tegen het jaar 476 was er nooit meer een werkelijke Romeinse afstammeling die in de stad regeerde, tot het jaar 538, toen de stad het heiligdom der sterkte werd voor het pauselijke Rome.

Achab, Clovis en Frankrijk zijn typen van de Verenigde Staten, en het heiligdom van kracht van de Verenigde Staten is de Grondwet van de Verenigde Staten. Dat document is een goddelijk document, en het is een wegwijzer in de profetische geschiedenis. Sinds Ronald Reagan in de geschiedenis die tot 1989 leidde, voor het pausdom opkwam, staat de Grondwet onder een voortdurende, toenemende aanval, zoals ook het heiligdom van kracht dat was bij de ondergang en val van het heidense Rome. Wanneer de binnenkort komende zondagswet in de Verenigde Staten

wordt gehandhaafd, zal de Grondwet volledig omvergeworpen zijn. Vanaf de tijd van Reagan tot aan die zondagswet wordt de geschiedenis van het jaar 330 tot 538 herhaald. In het jaar 538 werd het pausdom op de troon geplaatst, waarmee de genezing van zijn dodelijke wond bij die zondagswet wordt getypeerd.

De periode van Ronald Reagan tot aan de zondagswet is een profetische periode die uitdrukkelijk door Gods profetisch Woord wordt aangeduid. De “legerscharen”, voorgesteld door Clovis, zouden ook “het dagelijkse” wegnemen uit het voorheen heidense koninkrijk van het Romeinse Rijk. De godsdienst van het rijk was vanaf het allereerste begin heidens geweest, en Clovis begon het werk om de godsdienst van openlijk heidendom te vervangen door de godsdienst van het katholicisme, dat eenvoudigweg verhuuld heidendom is.

De Verenigde Staten doen de godsdienst van het protestantisme volledig teniet wanneer zij bij de spoedig komende zondagswet het merkteken van pauselijk gezag afdwingen, want de enige definitie van het woord „protestant” is: protesteren tegen Rome. Als u het merkteken van het gezag van Rome aanneemt, protesteert u niet tegen Rome. In Amos hoofdstuk drie, vers drie, stelt Amos de retorische vraag: „Zullen twee tezamen wandelen, tenzij zij het eens zijn?”

“In de bewegingen die thans in de Verenigde Staten gaande zijn om voor de instellingen en gebruiken van de kerk de steun van de staat te verzekeren, treden protestanten in de voetsporen van de papisten. Ja, meer nog, zij openen de deur voor het pausdom om in protestants Amerika de opperheerschappij te herwinnen die het in de Oude Wereld heeft verloren.” *The Great Controversy*, 573.

Toen de godsdienst van het heidendom in het jaar 508 als officiële godsdienst van het rijk werd weggenomen, was dit een voorafschaduwning dat de weerhouding, door Paulus voorgesteld in het tweede hoofdstuk van de Tweede brief aan de Thessalonicenzen, was weggenomen vóór de openbaring van de mens der zonde bij de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten. De onderwerping van de openlijk heidense godsdienst, in de overgang naar de verborgen heidense godsdienst van het katholicisme, vond niet ogenblikkelijk plaats, en wordt in de geschiedenis gemarkeerd als begonnen met de bekering van Clovis tot het katholicisme in het jaar 496, en volledig voltooid in het jaar 508.

Zo zal vanaf de Reagan-jaren, beginnend in 1989, tot aan de spoedig komende zondagswet, het ware protestantisme in de Verenigde Staten volledig worden beteugeld. In die tijd zal de Grondwet, het „heilighoudend van kracht” voor de Verenigde Staten, omvergeworpen worden, en zal het vierde werk van de „armen” van vers eenendertig volbracht worden, terwijl de „armen” dan het pausdom op de troon der aarde plaatsen, zoals dit het geval was in het jaar 538.

Zodra het pausdom in het jaar 538 de troon besteeg, schakelt het relaas in Daniël over van de beschrijving hoe het pausdom de wereld veroverde, naar het onderwerp hoe het pausdom in die geschiedenis Gods volk vervolgde. In vers veertien van Daniël, hoofdstuk tien, had Gabriël Daniël meegedeeld dat het doel van het visioen dat hij op het punt stond voor te stellen, was te tonen „wat Gods volk in de laatste dagen zou overkomen.”

Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan wat uw volk in de laatste dagen zal overkomen; want het visioen ziet nog op vele dagen. Daniël 10:14.

Vers tweeëndertig tot en met vers zesendertig zijn de verzen waarvan Zuster White rechtstreeks zegt dat zij herhaald zullen worden, en die verzen beschrijven de vervolging gedurende de twaalfhonderdzesentigjarige heerschappij van het pausdom vanaf het ogenblik dat het in het jaar 538 op de troon werd geplaatst, totdat het in 1798 zijn dodelijke wond ontving.

En hen die goddeloos handelen tegen het verbond, zal hij door vleierijen verderven; maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen. En zij die verstand hebben onder het volk, zullen velen onderwijzen; nochtans zullen zij vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenschap en door beroving, vele dagen. Wanneer zij nu zullen vallen, zullen zij geholpen worden met een weinig hulp; maar velen zullen zich bij hen voegen met vleierijen. En sommigen van hen die verstand hebben, zullen vallen, om hen te beproeven, en te louteren, en wit te maken, tot de tijd van het einde; want het is nog voor een vastgestelde tijd. En de koning zal doen naar zijn welbehagen; en hij zal zich verheffen en zich grootmaken boven elke god, en hij zal wonderlijke dingen spreken tegen de God der goden, en voorspoedig zijn totdat de gramschap voleindigd is; want wat vastgesteld is, zal geschieden. Daniël 11:32–36.

De verzen beschrijven de vervolging gedurende de Donkere Middeleeuwen, en vers zesendertig geeft vervolgens aan dat het pausdom voorspoed zou hebben totdat Gods eerste toorn tegen het noordelijke koninkrijk van Israël in 1798 ten uitvoer was gebracht. Daniël liet eerst zien hoe het pausdom op de troon van de aarde werd geplaatst, vervolgens hoe het pausdom met Gods volk omging, en daarna de uiteindelijke val van het pausdom. Vers veertig tot en met drieënveertig van Daniël elf geeft aan hoe het pausdom de controle over de wereld overneemt, vervolgens geeft vers vierenveertig aan hoe het haar vervolging tegen Gods volk van de laatste dagen voert, en daarna geeft vers vijfenveertig aan hoe zij tot haar uiteindelijke einde komt, zonder dat iemand haar helpt.

Het Hebreeuwse woord „waarheid” werd door de Wonderbare Taalkundige gevormd door de eerste, de dertiende en de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet samen te brengen om het woord „waarheid” te vormen. Dertien is een symbool van opstand, en de eerste vertegenwoordigt de laatste.

Vers eenendertig beschrijft het einde van het heidense Rome als het vierde koninkrijk van de Bijbelse profetie, en vers zesendertig duidde het einde van het pauselijke Rome aan als het vijfde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Tussen de eerste beschrijving van de val van Rome en de laatste beschrijving van de val van Rome bevindt zich de opstand, voorgesteld door het pausdom dat in de geschiedenis tussen begin en einde miljoenen van Gods volk vermoordde. De toepassing van deze verzen draagt de handtekening van „waarheid”.

Vers veertig tot vijfenveertig, dat door de verzen dertig tot zesendertig wordt geïllustreerd, begint met de val van het pausdom en eindigt met de val van het pausdom. Midden in de geschiedenis, die in 1798 begint en doorloopt tot aan het einde van de genadetijd, bevindt zich de opstand van het moderne Rome, dat wederom Gods volk ombrengt. De toepassing van deze verzen draagt eveneens de handtekening van de „waarheid”, en zij stemmen met elkaar overeen om twee getuigen te

verschaffen die de „waarheid” bevestigen; en beide lijnen beschrijven Rome, het symbool dat het gezicht zal „bevestigen”.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars uit uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen, maar zij zullen vallen. Daniël 11:14.

Het profetische verschijnsel waarvan Daniël in hoofdstuk elf gebruikmaakt, wordt niet slechts toegepast in de verzen dertig tot en met zesendertig, en vervolgens in veertig tot en met vijfenveertig. De verzen veertien tot en met negentien geven aan hoe het heidense Rome de wereldheerschappij verwierf; vervolgens tonen de verzen twintig tot en met vierentwintig hoe het heidense Rome met Gods volk handelde, en van vers vierentwintig tot vers dertig wordt de val van het heidense Rome uiteengezet.

Vers veertien is het begin van het heidense Rome en vers dertig is het einde van het heidense Rome. In de geschiedenis die in het midden wordt voorgesteld, wordt het heidense Rome geïdentificeerd als degene die Christus kruisigde; aldus duidt de opstand van het midden deze verzen aan als „waarheid”. Alfa en Omega heeft Zijn handtekening door heel hoofdstuk elf van het boek Daniël heen geplaatst.

Vers veertig bevat de geschiedenis die begint in de jaren van Ronald Reagan, en die het verbond aanduidt dat werd gesloten tussen de president van de Verenigde Staten en de mens der zonde. Het markeert een specifieke periode die eindigt met het pausdom dat op de troon der aarde wordt geplaatst, zoals het in het jaar 538 was geweest. Het is geen toeval dat Clovis, koning der Franken, het tegenwoordige Frankrijk, het symbool van de Verenigde Staten is. Clovis was een type van Reagan. Reagan was een symbool van het protestantisme, zoals Clovis een symbool van het heidendom was.

De veldslag waarin Clovis, koning der Franken, zich tot het katholicisme bekeerde, was de Slag bij Tolbiac (ook bekend als de Slag bij Zülpich of de Slag bij Keulen). Deze veldslag vond plaats in het jaar 496. Clovis was destijds een heiden, maar tijdens de slag, toen het erop scheen dat zijn strijdkrachten gevaar liepen verslagen te worden, bad hij tot de christelijke God van zijn katholieke echtgenote om hulp en legde hij de gelofte af dat hij, indien hij als overwinnaar uit de strijd tevoorschijn zou komen, zich tot het christendom zou bekeren. Clovis won inderdaad de veldslag, en als gevolg daarvan bekeerden hijzelf en een aanzienlijk deel van zijn Frankische krijgers zich tot het katholicisme, hetgeen een gebeurtenis van groot belang markeerde in de kerstening van de Franken.

Ronald Reagan, een verklaard protestant, gaf te kennen dat zijn drijfveer om een geheime alliantie met de paus van Rome te vormen, was dat hij ervan overtuigd was dat de Sovjet-Unie de antichrist van de bijbelse profetie was. In Reagans strijd tegen de voormalige Sovjet-Unie sloot hij zich, zonder zijn verwarring omtrent de identiteit van de antichrist te onderkennen, aan bij de antichrist.

„Zij die in hun begrip van het woord in verwarring raken, die de betekenis van de antichrist niet zien, zullen zich stellig aan de zijde van de antichrist plaatsen.” Kress Collection, 105.

De Verenigde Staten zijn een tweevoudig profetisch symbool, zoals weergegeven door de twee horens van het beest uit de aarde. Frankrijk is eveneens een tweevoudig profetisch symbool, zoals weergegeven door Sodom en Egypte in Openbaring hoofdstuk elf. Frankrijk is het eerstgeboren kind van het pausdom, en Reagan, die de Verenigde Staten vertegenwoordigde, was in de laatste dagen de eerste van de tien koningen van Openbaring hoofdstuk zeventien die hoererij pleegde met de hoer van Tyrus, die sinds 1798 vergeten was. Zij werd vergeten ten tijde van het einde in 1798, maar begint ten tijde van het einde in 1989 weer in gedachten te komen.

Clovis, de leider van Frankrijk, markeerde het begin van een tijdsperiode die ertoe leidde dat het pausdom in 538 op de troon werd geplaatst, waarna het pausdom op het Concilie van Orléans een zondagswet uitvaardigde. Reagan, de leider van de Verenigde Staten, markeerde het begin van een tijdsperiode die ertoe leidt dat het pausdom opnieuw op de troon van de aarde wordt geplaatst bij de spoedig komende zondagswet.

Frankrijk is de tweeledige macht die het pausdom in 538 op de troon plaatste, en Frankrijk nam, door middel van Napoleons generaal Berthier, het pausdom in 1798 van de troon af. De Verenigde Staten plaatsen het pausdom in de laatste dagen op de troon, en als de voornaamste koning van de tien koningen zullen de Verenigde Staten uiteindelijk „haar woest en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden.”

Vers veertig bevat de geschiedenis van vers eenendertig en identificeert dat het werk om het pausdom weer op de troon van de aarde te plaatsen, wordt voorgesteld door de tijdsperiode die begint met Ronald Reagan en eindigt met de laatste president van de Verenigde Staten. Die laatste president zal door Reagan zijn voorafgeschaduwd, want Jezus illustreert het einde altijd met het begin.

In de eerste verzen van Daniël elf wordt die profetische geschiedenis uiteengezet (vers twee); daarin vinden wij de geschiedenis die voorafging aan de geschiedenis van het koninkrijk Griekenland. Griekenland is een symbool van de Verenigde Naties en van de wereldregering van de tien koningen van Openbaring zeventien. Vers drie in Daniël elf introduceert Alexander de Grote, en vers twee vertegenwoordigt de geschiedenis die voorafgaat aan de wereldregering in de laatste dagen.

In het eerste vers vermeldt Gabriël eenvoudigweg dat hij Darius had gesterkt aan het begin van het koninkrijk der Meden en Perzen, maar Gabriël was in hoofdstuk tien tot Daniël gekomen, toen Kores, de Pers, en niet Darius de Meder, toen regeerde. Nadat hij het koninkrijk duidelijk had verbonden als een profetisch tweeledig koninkrijk van de Meden en Perzen (zoals Frankrijk en de Verenigde Staten), voert Gabriël vervolgens de geschiedenis in die voorafgaat aan het wereldomvattende koninkrijk van Alexander de Grote.

En nu zal ik u de waarheid tonen. Zie, er zullen nog drie koningen in Perzië opstaan; en de vierde zal veel rijker zijn dan zij allen; en door zijn macht, door middel van zijn rijkdom, zal hij allen opwekken tegen het koninkrijk van Griekenland. Daniël 11:2.

Alfa en Omega illustreert altijd het einde van een zaak, samen met het begin van een zaak, en vers twee spreekt over de geschiedenis die voorafgaat aan de handhaving van de ene wereldregering, zoals voorgesteld door het Griekse koninkrijk van Alexander de Grote. Vers twee is een profetische lijn betreffende de Verenigde Staten, die, als de macht met de twee horens van de laatste dagen, zoals voorgesteld door de tweevoudige macht van de Meden en de Perzen, en door Frankrijk. Het vers wijst koningen aan die in de laatste dagen presidenten van de Verenigde Staten zouden voorafschaduwden, die zouden opstaan voorafgaand aan de drievoudige ene wereldregering van de draak, het beest en de valse profet. Clovis liep parallel met Reagan als de eerste president aan het begin van de geschiedenis die ertoe leidt de antichrist weer op de troon te plaatsen.

Vanaf de tijd van Cyrus zouden er in Daniël elf drie koningen zijn, gevolgd door een vierde, die veel rijker was dan zij allen. Darius was de eerste koning van het Medo-Perzische Rijk, en Cyrus, die regeerde toen Daniël de geschiedenis van Gabriël ontving, was de tweede koning. Op Cyrus zouden vier koningen volgen, zodat de vierde van de daaropvolgende koningen de zesde koning zou zijn.

De zesde koning zou de rijkste koning zijn, en de rijke president (koning) zou allen tegen het rijk van Griekenland in beweging brengen. De presidenten sinds Reagan waren Bush de eerste, Clinton, Bush de tweede, Obama; dus zou de zesde en rijkste koning Trump zijn. Die koning (president) zou het rijk van Griekenland (globalisten) “in beweging brengen”. De betekenis van de Hebreeuwse uitdrukking “in beweging brengen” is zeer verhelderend.

Het Hebreeuwse woord dat in het vers is vertaald als „opwekken”, is een primitieve wortel die „ontwaken” of „wakker worden” betekent. In de geschiedenis die wordt getypeerd door de vierde heerser na Kores, zou een president worden opgericht die veel rijker was dan enige andere president, en door zijn kracht en macht zou een „ontwaken” teweeggebracht worden tegen Griekenland. Griekenland, als symbool van globalisme, progressivisme en „woke-isme”, zou in de schijnwerper van de geschiedenis van de zesde, rijkste president worden geplaatst. Hij zou het gehele rijk van de planeet aarde doen ontwaken voor de controverse van progressief „woke-isme” en wereldheerschappij.

Het ontwaken tot de beweging van het progressieve „woke-isme”, dat tot stand wordt gebracht onder het presidentschap van de rijkste president, vindt plaats bij de Republikeinse hoorn, juist op hetzelfde moment dat het ontwaken van de tien maagden plaatsvindt in de protestantse hoorn.

Wij zullen onze studie van Daniël 11:40 in het volgende artikel voortzetten.

“Nietteminsteande de wijdverbreide achteruitgang van geloof en godsvrucht zijn er in deze kerken ware volgelingen van Christus. Vóór de laatste bezoeking van Gods oordelen over de aarde zal er onder het volk van de Heere zulk een ervaring van oorspronkelijke godsvrucht zijn als sinds de apostolische tijden niet is gezien. De Geest en kracht van God zullen over Zijn kinderen worden uitgestort. In die tijd zullen velen zich afscheiden van die kerken waarin de liefde tot deze wereld de liefde tot God en Zijn Woord heeft verdrongen. Velen, zowel predikanten als gemeenteleden, zullen met blijdschap die grote waarheden aannemen die God in deze tijd heeft doen verkondigen om een volk voor te bereiden op de tweede komst van de

Heere. De vijand van de zielen verlangt dit werk te verhinderen; en voordat de tijd voor zulk een beweging zal aanbreken, zal hij trachten haar te voorkomen door een namaak in te voeren. In die kerken die hij onder zijn misleidende macht kan brengen, zal hij doen voorkomen alsof Gods bijzondere zegen is uitgestort; er zal zich openbaren wat men beschouwt als grote godsdienstige belangstelling. Menigten zullen zich verheugen dat God op wonderbare wijze voor hen werkt, terwijl het werk dat van een andere geest is. Onder een godsdienstige schijn zal satan trachten zijn invloed uit te breiden over de christelijke wereld.” The Great Controversy, 464.